

UZASADNIENIE

Pozwem z 13.12.2019 roku wniesionym do Sądu Rejonowego Lublin-Zachód w Lublinie Centrum (...) sp. z o.o. z siedzibą w W. domagała się zasądzenia od pozwanej K. W. kwoty 3289,61 zł wraz z odsetkami umownymi w wysokości odsetek maksymalnych za opóźnienie od 14.12.2019 roku do dnia zapłaty, a także sumy 234,39 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od 14.12.2019 roku do dnia zapłaty. Nadto wniosła o zasądzenie na jej rzecz kosztów w wysokości opłaty 50 zł oraz kosztów zastępstwa procesowego wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie.

Uzasadniając swoje żądanie powódka wskazała, że w dniu 9.9.2018 roku pozwana zawarła z nią umowę pożyczki w formie elektronicznej celem spłaty innej wierzytelności. Pozwana zapoznała się i zaakceptowała wszystkie warunki udzielania pożyczek, ich kosztów w zależności od rodzaju oraz wszelkie zasady związane z zaciąganiem pożyczek. Następnie zawnioskowała o udzielenie jej pożyczki. Po dokonaniu weryfikacji zdolności kredytowej pozwanej, powódka przyznała pożyczkę, którą wypłaciła na rachunek wskazany przez K. W. w celu spłaty wcześniejszego zobowiązania wobec innego podmiotu (tamta pożyczka została refinansowana na podstawie wniosku złożonego przez pozwaną). Pozwana nie wywiązała się z przyjętych na siebie zobowiązań.

W dniu 23.12.2019 roku Referendarz Sądowy w Sądzie Rejonowym Lublin – Zachód w Lublinie wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, orzekając w nim zgodnie z żądaniem pozwu.

Od wydanego nakazu zapłaty pozwana złożyła sprzeciw, wnosząc o oddalenie powództwa oraz zasądzenie od powódki na jego rzecz kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. Zakwestionowała roszczenie co do zasady i co do wysokości. Podniosła zarzut przedawnienia roszczenia.

Postanowieniem z 27.1.2020 r. Sąd Rejonowy Lublin - Zachód w Lublinie przekazał sprawę do tutejszego Sądu.

W piśmie procesowym z 15.6.2020 roku powódka oświadczyła, że roszczenie stało się wymagalne 11.10.2018 roku.

Pozwana w piśmie z 16.7.2020 r. wskazała, że powódka przedłożyła wydruki komputerowe, które w środowisku informatycznym mogą być swobodnie modyfikowane. Żadna z przedstawionych umów nie została przez pozwaną podpisana, widnieją jedynie w nich jej dane. Pozwana nie złożyła oświadczenia woli w przedmiocie zawarcia umowy. Nie otrzymała od powódki ani od (...) sp. z o.o. żadnych kwot pożyczek. Przedstawione przez powódkę dokumenty są jedynie wydrukami projektów umów. Nadto pożyczki refinansujące mają abuzywny charakter, prowadzą do zwielokrotnienia naliczanych prowizji, co służy obejściu limitu wskazanego w art. 36a ustawy o kredycie konsumenckim. W przedstawionej umowie pożyczki refinansującej zastosowano niedozwolony mechanizm rolowania pożyczek, który ma na celu wciągnięcie pozwanej w pętlę zadłużenia. Obie spółki udzielające pożyczek ściśle ze sobą współpracują, zamiennie refinansują kolejne zobowiązania. Obie spółki łączy tożsamość podmiotu będącego prezesem zarządu w jednej i prokurentem w drugiej. Ich działalność ma na celu obejście przepisów ustawy. Wprowadzając kolejne podmioty udzielające kolejno po sobie pożyczek refinansujących, gdzie w każdej kolejnej zastrzeżono prowizję formalnie zgodną z art. 36a u.k.k., pożyczkodawcy zmierzali do obejścia przepisów o maksymalnych limitach kosztów pozaodsetkowych. Przedstawione umowy są sprzeczne z zasadami współżycia społecznego, rażąco naruszają interesy konsumenta. Mechanizm refinansowania trwa tak długo, jak tylko konsument opłaca prowizję z racji przedłużenia spłaty. Nadto prowizje naliczone przy zawarciu umów oderwane są od faktycznie ponoszonych kosztów przez przedsiębiorcę.

W piśmie z 26.8.2020 roku powódka przedstawiła kompleksowo stan faktyczny: 27.3.2018 r. pozwana zawarła z (...) sp. z o.o. i Centrum (...) sp. z o.o. umowy ramowe udzielania pożyczek. Rejestracja pozwanej nastąpiła poprzez wypełnienie formularza rejestracji, gdzie podano imię, nazwisko, numer pesel, serię i numer dowodu osobistego, adres zameldowania, adres do korespondencji, adres poczty elektronicznej, numer telefonu komórkowego, źródła i wysokość dochodów, dane adresowe pracodawcy, numer konta bankowego. Pozwana rejestrując się na stronie internetowej m.in. oświadczyła, że przed złożeniem wniosku zapoznała się z ramową umową pożyczki, a jej zamiarem

jest zawarcie umowy pożyczki na odległość w rozumieniu ustawy o kredycie konsumenckim. Pozwana w celu potwierdzenia rejestracji dokonała przelewu rejestracyjnego na kwotę 1 zł. Po wykonaniu przelewu rejestrację uznano za zakończoną, a K. W. uzyskała status pożyczkobiorcy. W tym samym dniu pozwana wnioskuje o pożyczkę do (...) sp. z o.o. Pożyczkodawca uwzględnił wniosek i przekazał sumę 1750 zł na rachunek wskazany przez pozwaną. Pożyczka miała zostać spłacona do 26.4.2018 roku. K. W. nie spłaciła zobowiązania. W dniu 30.4.2018 r. zawarła z powódką umowę pożyczki refinansującej. Do spłaty zobowiązania wynikającego z pierwotnej umowy było 2244,70 zł oraz odsetki 2,01 zł. Udzielono pożyczki w ww. sumie. Pozwana nie spłaciła należności i z tego tytułu. Wobec powyższego zawarła z S. G. dnia 1.6.2018 r. umowę na spłatę poprzedniego zadłużenia. Kolejna pożyczka refinansująca została zawarta w dniu 5.7.2018 r. z powódką, dalej dnia 22.8.2018 r. z (...) sp. z o.o., a ostatnia z Centrum (...) sp. z o.o. dnia 9.9.2018 roku.

K. W. tytułem spłaty pożyczki zapłaciła w dniu 6.11.2018 r. 200 zł, 6.12.2018 r. 600 zł, 27.2.2019 r. 370 zł, 11.6.2019 r. 220 zł. Kwoty te zaliczono na opłaty i prowizje oraz częściowo na kapitał zadłużenia.

W niniejszym postępowaniu powódka dochodzi niespłaconej kwoty kapitału pożyczki w wysokości 3289,61 zł wraz z odsetkami umownymi w wysokości odsetek maksymalnych za opóźnienie za okres od 14.12.2019 r. oraz skapitalizowanych odsetek umownych za nieterminową płatność w wysokości 234,39 zł naliczonych od kwoty kapitału 3289,61 zł w okresie od 11.10.2018 r. do dnia wytoczenia powództwa 13.12.2019 roku. W ocenie powódki pozwana uznaje roszczenie. Sama umowa pożyczki może być zawarta w dowolnej formie. Wydruki komputerowe są dowodami w procesie cywilnym. Rygor zawarcia umowy na piśmie ustawa o kredycie konsumenckim przewiduje jedynie dla celów dowodowych, brak formy pisemnej nie skutkuje nieważnością umowy. Oświadczenie w postaci elektronicznej zapisane na odpowiednio zabezpieczonym nośniku danych w myśl art. 7 Pr. Bank. oraz art. 36 i 38 u.k.k. równoważne jest pod względem skutków ze zwykłą formą pisemną.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny

Dnia 27.3.2018 r. pozwana zawarła zarówno z powódką, jak i z (...) sp. z o.o. z siedzibą w W., ramowe umowy pożyczki. Zgodnie z § 3 ust. 1 umów klient zawierał z tymi podmiotami ramową umowę pożyczki poprzez zarejestrowanie się na stronie internetowej i dokonanie przelewu potwierdzającego rejestrację. W przypadku braku spłaty rat pożyczki w terminie powódka była uprawniona do naliczenia odsetek w wysokości odsetek maksymalnych za opóźnienie od kwoty pożyczki (sumy do wypłaty powiększonej o prowizję).

Pożyczkodawca dopuszczał udzielenie pożyczki refinansującej zobowiązania u innych pożyczkodawców wymienionych na stronie internetowej pośrednika. W ramach pożyczki refinansującej pożyczkodawca spłacał zobowiązanie wobec pożyczkodawcy, względem którego pożyczkobiorca miał zobowiązanie. Dokonanie wypłaty pożyczki refinansującej na rzecz pożyczkodawcy, względem którego pożyczkobiorca miała zobowiązanie, wyczerpywało roszczenia pożyczkobiorcy o wypłatę kwoty pożyczki w zakresie kwoty, która została przelana na rachunek pożyczkodawcy.

W myśl pkt 10.1 Regulaminu świadczenia usług drogą elektroniczną wniosek o udzielenie pierwszej pożyczki zarejestrowany pożyczkobiorca mógł złożyć wyłącznie za pośrednictwem formularza internetowego.

/ramowa umowa pożyczki (k. 110-113, 118-121), Regulaminu świadczenia usług drogą elektroniczną (k. 46-53)/

W dniu 27.3.2018 roku za pośrednictwem środków porozumiewania się na odległość pomiędzy (...) sp. z o.o. z siedzibą w W. a K. W. została zawarta umowa pożyczki nr (...) na sumę 1750 zł. Zaznaczono w niej, że kwota prowizji wynosi 480,30 zł, a roczna stopa oprocentowania 10%. Pożyczka miała zostać spłacona w dniu 26.4.2018 r.

(...) sp. z o.o. przelała na rachunek K. W. w dniu 27.3.2018 r. sumę 1750 zł tytułem pożyczki.

Wobec niewywiązania się ze zobowiązania w dniu 30.4.2018 roku za pośrednictwem środków porozumiewania się na odległość pomiędzy Centrum (...) sp. z o.o. z siedzibą w W. a K. W. została zawarta umowa pożyczki refinansującej nr

(...) na sumę 2246,71 zł. Zaznaczono w niej, że kwota prowizji wynosi 123,36 zł, a roczna stopa oprocentowania 10%. Do tego doliczono kwotę raty nr 1 w wysokości 493,44 zł. Pożyczka miała zostać spłacona w dniu 30.5.2018 r.

Wobec niewywiązania się z poprzedniego zobowiązania w dniu 1.6.2018 roku za pośrednictwem środków porozumiewania się na odległość pomiędzy (...) sp. z o.o. z siedzibą w W. a K. W. została zawarta umowa pożyczki refinansującej nr (...) na sumę 2247,57 zł. Zaznaczono w niej, że kwota prowizji wynosi 617,10 zł, a roczna stopa oprocentowania 10%. Pożyczka miała zostać spłacona w dniu 1.7.2018 r.

Wobec niewywiązania się i z tego zobowiązania w dniu 5.7.2018 roku za pośrednictwem środków porozumiewania się na odległość pomiędzy Centrum (...) sp. z o.o. z siedzibą w W. a K. W. została zawarta umowa pożyczki refinansującej nr (...) na sumę 2885,85 zł. Zaznaczono w niej, że kwota prowizji wynosi 158,46 zł, a roczna stopa oprocentowania 10%. Do tego doliczono kwotę raty nr 1 w wysokości 633,84 zł. Pożyczka miała zostać spłacona w dniu 4.8.2018 r.

W dniu 22.8.2018 roku za pośrednictwem środków porozumiewania się na odległość wobec niewywiązania się z poprzedniego zobowiązania pomiędzy (...) sp. z o.o. z siedzibą w W. a K. W. została zawarta umowa pożyczki refinansującej nr (...) na sumę 2879,69 zł. Zaznaczono w niej, że kwota prowizji wynosi 489,58 zł, a roczna stopa oprocentowania 10%. Pożyczka miała zostać spłacona w dniu 5.9.2018 r. Umowa została zawarta na wniosek pozwanej o refinansowanie pożyczki.

W dniu 9.9.2018 roku za pośrednictwem środków porozumiewania się na odległość pomiędzy Centrum (...) sp. z o.o. z siedzibą w W. a K. W. została zawarta umowa pożyczki refinansującej nr (...) na sumę 3383,63 zł. Zaznaczono w niej, że kwota prowizji wynosi 185,76 zł, a roczna stopa oprocentowania 10%. Do tego doliczono kwotę raty nr 1 w wysokości 743,04 zł. Druga rata miała być zapłacona w dniu 9.10.2018 r. w kwocie 3597,29 zł. Umowa została zawarta na wniosek pozwanej o refinansowanie pożyczki. Suma 3383,63 zł została przekazana w tej samej dacie na rzecz (...) sp. z o.o.

/potwierdzenia zawarcia umów pożyczek (k. 105-109), potwierdzenie transakcji płatniczej (k. 123), formularz informacyjny dotyczący kredytu konsumenckiego (k. 54-58), wniosek o refinansowanie pożyczki (k. 59), zaświadczenie (k. 126), potwierdzenia operacji (k. 127-129)/

Pozwana dokonała przelewu weryfikacyjnego w wysokości 1 zł.

/dane przelewu weryfikacyjnego (k. 122)/

K. W. tytułem spłaty pożyczki zapłaciła w dniu 6.11.2018 r. 200 zł, 6.12.2018 r. 600 zł, 27.2.2019 r. 370 zł, 11.6.2019 r. 220 zł.

/bezsporne, nadto potwierdzenie transakcji (k. 124-125)/

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o przedłożone przez strony postępowania dokumenty i pisma uznając, iż łącznie przedstawiony materiał wzajemnie się uzupełnia i tworzy jasny obraz przebiegu relacji stron. Uwzględnienia wymaga przy tym, że kontakt pomiędzy stronami odbywał się on line, umowy zawierane były na odległość, nie powstały żadne dokumenty opatrzone podpisami stron. Forma zawieranych kontraktów nie była sprzeczna z przepisami prawa.

Pozwana nie zaoferowała żadnego materiału, który mógłby podważyć logiczny ciąg zdarzeń wynikający z dowodów przedstawionych przez powódkę. Wręcz przeciwnie, tytułem spłaty pożyczek czterokrotnie uiściła na rzecz powódki część należności.

Sąd zważył, co następuje

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie jedynie w części.

W niniejszej sprawie zastosowanie znajduje art. 720 § 1 k.c., zgodnie z którym przez umowę pożyczki dający pożyczkę zobowiązuje się przenieść na własność biorącego określoną ilość pieniędzy albo rzeczy oznaczonych tylko co do

gatunku, a biorący zobowiązuje się zwrócić tę samą ilość pieniędzy albo tę samą ilość rzeczy tego samego gatunku i tej samej jakości.

Z zebranego przez Sąd materiału dowodowego wynika, że w dniu 27.3.2018 roku za pośrednictwem środków porozumiewania się na odległość pomiędzy (...) sp. z o.o. z siedzibą w W. a K. W. została zawarta umowa pożyczki nr (...) na sumę 1750 zł. Zaznaczono w niej, że kwota prowizji wynosi 480,30 zł, a roczna stopa oprocentowania 10%. Pożyczka miała zostać spłacona w dniu 26.4.2018 r.

(...) sp. z o.o. przelała na rachunek K. W. w dniu 27.3.2018 r. sumę 1750 zł tytułem pożyczki. Pożyczkodawca ów oraz powódka w sprawie niniejszej były ze sobą powiązane kontraktowo i kapitałowo. (...) sp. z o.o. pożyczkę tę spłaciła, by następnie wystąpić z przedmiotowym roszczeniem.

Zgodnie z art. 6 k.c. ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. Zgodnie z art. 3 k.p.c. strony i uczestnicy postępowania obowiązani są dawać wyjaśnienia co do okoliczności sprawy zgodnie z prawdą i bez zatajania czegokolwiek oraz przedstawiać dowody. Powódka w piśmie procesowym przedstawiła następujące po sobie zdarzenia. Strona pozwana kwestionowała wszystkie przedstawione dowody. Sama jednak nie zaoferowała żadnego dowodu, który podważyłby stan faktyczny zbudowany na podstawie dowodów zaoferowanych przez Centrum (...) sp. z o.o. z siedzibą w W.. Fakt, że 6.11.2018 r. uiściła na rzecz powódki kwotę 200 zł, a 6.12.2018 r. 600 zł przeczy jej twierdzeniom, jakoby nie zawierała żadnych umów z powódką. Pozwana z tytułu spłaty zadłużenia uiściła również 27.2.2019 r. 370 zł, a 11.6.2019 r. 220 zł.

Sąd dopatrzył się jednak w zastosowanym wobec K. W. mechanizmie refinansowania pożyczek czynności prawnej mającej na celu obejście ustawy, a konkretnie art. 36a ust. 1 ustawy o kredycie konsumenckim, obejście narzuconych ustawą o kredycie konsumenckim limitów pozaodsetkowych kosztów. Konstrukcja refinansowania kredytów, z uwagi na stworzenie sieci podmiotów działających w ramach jednej grupy powiązanej kapitałowo, osobowo, prowadzi jedynie do formalnej zmiany kredytodawcy przy dodatkowym obciążeniu konsumenta kosztami opłaty za udzielenie kolejnego kredytu.

W myśl art. 58 § 1 k.c. czynność prawna sprzeczna z ustawą albo mająca na celu obejście ustawy jest nieważna, chyba że właściwy przepis przewiduje inny skutek, w szczególności ten, iż na miejsce nieważnych postanowień czynności prawnej wchodzi odpowiednie przepisy ustawy.

Stosownie do art. 36c u.k.k. w przypadku udzielenia przez kredytodawcę konsumentowi, który nie dokonał pełnej spłaty kredytu, kolejnych kredytów w okresie 120 dni od dnia wypłaty pierwszego z kredytów: 1)całkowitą kwotę kredytu, dla celów ustalenia maksymalnej wysokości pozaodsetkowych kosztów kredytu, o której mowa w art. 36a, stanowi kwota pierwszego z kredytów; 2)pozaodsetkowe koszty kredytu obejmują sumę pozaodsetkowych kosztów wszystkich kredytów udzielonych w tym okresie.

Po pierwszej umowie pożyczki z 27.3.2018 r. pozwana zawarła kolejne pożyczki refinansujące zobowiązania bezpośrednio je poprzedzające. Pożyczkodawca dopuszczał udzielenie pożyczki refinansującej zobowiązania u innych pożyczkodawców wymienionych na własnej stronie internetowej. Podmioty te były ze sobą powiązane kontraktowo i kapitałowo. Zdaniem Sądu w tym stanie faktycznym zastosowanie winien znaleźć art. 36c u.k.k.

I tak przechodząc do obliczeń wysokości należności na rzecz ostatniego z pożyczkodawców (powódki) w łańcuchu pożyczek trzeba wskazać, że według art. 36a ust. 1 u.k.k. maksymalną wysokość pozaodsetkowych kosztów kredytu oblicza się według wzoru: , w którym poszczególne symbole oznaczają:

- (...) maksymalną wysokość pozaodsetkowych kosztów kredytu,
- K - całkowitą kwotę kredytu,
- n - okres spłaty wyrażony w dniach,

- R - liczbę dni w roku.

Zgodnie z art. 5 ust. 7 całkowita kwota kredytu to maksymalna kwota wszystkich środków pieniężnych nieobejmujących kredytowanych kosztów kredytu, które kredytodawca udostępnia konsumentowi na podstawie umowy o kredyt. W razie ustalenia przez kredytodawcę w umowie kwoty pozaodsetkowych kosztów kredytu przekraczającej wartości maksymalne wskazane w art. 36a ust. 1 i 2 cyt. ustawy, konsument jest zobowiązany wyłącznie do zapłaty kwoty odpowiadającej rzeczonym wartościom maksymalnym (por. art. 36a ust. 3 cyt. ustawy).

Wartości maksymalne przewidziane w art. 36a cyt. ustawy zostały ustalone przez ustawodawcę w oparciu o analizę danych dotyczących działalności kredytodawców, odzwierciedlających realia rynku kredytowego. W szczególności w wypadku niskokwotowych, krótkoterminowych kredytów (tzw. mikropożyczki), udzielanych na okres nieprzekraczający miesiąca, przeciętne koszty operacyjne kredytodawcy wynoszą od 26% do 38% całkowitej kwoty kredytu. Limit pozaodsetkowych kosztów kredytu w wysokości 25% całkowitej kwoty kredytu (pierwsza wartość przewidziana we wzorze w art. 36a ust. 1 cyt. ustawy) odpowiada zatem dolnej granicy kosztów operacyjnych ponoszonych rzeczywiście przez kredytodawców, co ma ich motywować do racjonalizacji tych kosztów z korzyścią dla konsumenta. Z kolei w wypadku kredytów udzielanych na dłuższy okres koszty operacyjne stanowią od 27,5% do 51% całkowitej kwoty kredytu, a kredytodawca ponosi ponadto koszty ryzyka kredytowego w wysokości od 22% do 51% tej kwoty. W konsekwencji całkowite koszty kredytu udzielonego na okres około 1 roku wynoszą od 49,5% do 76% całkowitej kwoty kredytu (szerzej: uzasadnienie do projektu ustawy o zmianie ustawy o nadzorze nad rynkiem finansowym, ustawy – Prawo bankowe oraz niektórych innych ustaw, druk Nr 3460 z 2.6.2015 r., s. 19–22).

Pierwotna umowa pożyczki została zawarta 27.3.2018 r. na sumę 1750 zł z podmiotem powiązaniem kontraktowo i kapitałowo z powódką. Ostania z umów refinansujących miała być spłacona w dniu 9.10.2018 roku. Okres pomiędzy datą udzielenia pierwszej z pożyczek a datą spłaty ostatniej wynosił 196 dni. W związku z tym kwota pozaodsetkowych kosztów kredytu od udzielenia pożyczki na 1750 zł przez ten czas wynieść mogła 719,42 zł (437,50 zł + 281,92 zł). Takie koszty w świetle art. 36a powołanej ustawy były dopuszczalne. Odsetki umowne od sumy kapitału 1750 zł w wysokości określonej w kontrakcie zgodnie z art. 359 § 2 k.c. od 27.3.2018 r. do 9.10.2018 r. dały 94,45 zł. Wobec zwłoki w zapłacie pożyczkodawcy należały się odsetki maksymalne za opóźnienie od sumy 2469,42 zł. Do dnia pierwszej wpłaty dokonanej przez K. W. (6.11.2018 r.) wyniosły one 25,57 zł. Po uiszczeniu przez pozwaną sumy w wysokości 200 zł, pokryte zostały odsetki umowne w wysokości 94,45 zł, odsetki karne w wysokości 25,57 zł oraz część kapitału i prowizji (79,98 zł). Tym samym należność zmniejszyła się 6.11.2018 r. do kwoty 2389,44 zł. Do daty następnej wpłaty dokonanej przez pozwaną (6.12.2018 r.) narosły odsetki maksymalne za opóźnienie od sumy 2389,44 zł - 27,49 zł, a suma zadłużenia wyniosła 2416,93 zł. Dalej pozwana zapłaciła 600 zł, stąd roszczenie 6.12.2018 r. wyniosło 1816,93 zł. Do kolejnej wpłaty dokonanej przez pozwaną (27.2.2019 r.) odsetki maksymalne za opóźnienie od sumy 1816,93 zł dały 57,84 zł, a suma zadłużenia wyniosła 1874,77 zł. Pozwana zapłaciła 370 zł, stąd roszczenie 27.2.2019 r. zmalało do 1504,77 zł. Do ostatniej wpłaty dokonanej przez pozwaną (11.6.2019 r.) odsetki maksymalne za opóźnienie od sumy 1504,77 zł dały 60,03 zł, a suma zadłużenia wyniosła 1564,80 zł. Pozwana zapłaciła 220 zł, stąd należne powódce roszczenie 11.6.2019 r. wynosiło 1344,80 zł.

Wobec powyższego zasądzono od K. W. na rzecz Centrum (...) sp. z o.o. z siedzibą w W. kwotę 1344,80 zł.

Wysokość odsetek od należności głównej znajduje swoją podstawę w treści art. 481 § 1 i 2 k.c. Datą początkową biegu odsetek maksymalnych za opóźnienie jest 12.6.2019 roku.

W zakresie przekraczającym żądanie pozwu roszczenie zostało oddalone jako nienależne w świetle art. 58 § 1 k.c.

O kosztach postępowania Sąd orzekł na podstawie art. 100 zd. 2 k.p.c., stosunkowo je rozdzielając. Jako że powódka wygrała proces w 38,16%, pozwana winna zostać obciążona 38,16% kosztów postępowania, a powódka 61,84%. Na koszty powódki składa się: opłata od pozwu 50 zł, wynagrodzenie pełnomocnika w wysokości 900 zł, opłata od udzielonego pełnomocnictwa 17 zł. Łącznie koszty poniesione przez powódkę dały 967 zł. Na koszty pozwanej składa się: wynagrodzenie pełnomocnika pozwanego w wysokości 900 zł oraz opłata od udzielonego pełnomocnictwa w

wysokości 17 zł. Razem poniesione koszty dały kwotę 1884 zł. Powódka przegrała sprawę w 61,84%, winna więc pokryć 1165,07 zł z kosztów procesu ($1884 \text{ zł} \times 61,84\% = 1165,05 \text{ zł}$). Biorąc pod uwagę fakt, że powódka poniosła w toku postępowania koszty w łącznej wysokości 967 zł, należało zasądzić od niej na rzecz pozwanej kwotę 198,05 zł ($1165,05 \text{ zł} - 967 \text{ zł}$) tytułem zwrotu kosztów postępowania.

Sędzia Joanna Zachorowska

ZARZĄDZENIE

- odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć pełn. pozwanej;

- kal.: 14 dni

Dnia 12.1.2021 r.